

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ

ПУБЛІЧНЕ ВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ: СТАН, ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Матеріали щорічної Всеукраїнської науково-практичної
конференції за міжнародною участю,
присвяченої 100-річчю державної служби в Україні
(Київ, 25 травня 2018 р.)

У п'яти томах

За загальною редакцією
В. С. Куйбіди, М. М. Білинської, О. М. Петрове

Том 1

Київ
2018

УДК 35.07/.08(477)(06)

П88

*Схвалено Постійною комісією Вченої ради Національної академії
державного управління при Президентові України з питань науково-експертної роботи
(протокол № 4 від 23 травня 2018 р.)*

*Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
(свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу
масової інформації серії КВ № 15826-4298Р)*

Публічне врядування в Україні: стан, виклики та перспективи розвитку :
П88 матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю, присвяч. 100-річчю
держ. служби в Україні (Київ, 25 трав. 2018 р.) : у 5 т. / за заг. ред. В. С. Куйбіди,
М. М. Білинської, О. М. Петрос. – Київ : НАДУ, 2018. – Т. 1. – 120 с.

У першому томі матеріалів конференції вміщено тези виступів її учасників, присвячені проблематиці публічної політики в Україні.

Для наукових, науково-педагогічних працівників, теоретиків і практиків публічного управління та адміністрування, а також усіх, хто цікавиться питанням публічного врядування.

УДК 35.07/.08(477)(06)

У матеріалах збережено стиль, орфографію та пунктуацію авторів. Редакція може не поділяти думку авторів і не несе відповідальності за достовірність наданої ними інформації.

*Матеріали науково-практичної конференції видаються за фінансової підтримки
Представництва Фонду Ганса Зайделя в Україні,
Асоціації міст України*

У зв'язку з цим, вважаємо за необхідне органам публічного управління:

- розробити та прийняти стратегію модернізації публічного врядування в залежності від внутрішніх та зовнішніх факторів, які впливають на економічний, енергетичний, політичний, соціальний, інформаційний та воєнний стан країни;
- розробити комплекс заходів щодо посилення спроможності інститутів громадянського суспільства впливати на систему публічного врядування та напрям її модернізації;
- сприяти розвитку громадського телебачення, у тому в числі в регіонах, яке частково буде фінансуватися за рахунок держави, що дозволить поступово ліквідувати монополію фінансово-промислових груп в інформаційній сфері.

Список використаних джерел

1. Конституція України / zakon.rada.gov.ua/go/254к/96-вр
2. Закон України Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях. / від 18.01.2018 / № 2268-VIII / <https://goo.gl/GFhfQr>
3. Горбулін В. П., Власюк О. С., Литвиненко О. В. Аналітична доповідь Національного інституту стратегічних досліджень до позачергового Послання Президента України до Верховної Ради України “Про внутрішнє та зовнішнє становище України у сфері національної безпеки”. – К. : НІСД, 2014. – 148 с. / www.niss.gov.ua
4. Бельська Т. В. Вісник Національної академії державного управління при Президентові України /Серія “державне управління” / випуск № 1 / 2018:/ ст.60–67 / <https://goo.gl/sgf21J>
5. Шипілова Л. М., Марутян Р. Р. Збірник наукових праць НАДУ / Випуск 2/2017 ст. 88 – 104 / <https://goo.gl/a5g3k9>

О.В.Марухленко,

кандидат економічних наук, доцент

Фактори впливу на публічну інвестиційну політику розвитку соціально-економічного потенціалу регіонів України

Актуальність наукових досліджень щодо факторів впливу на публічну інвестиційну політику розвитку соціально-економічного потенціалу регіонів України полягає у тому, що одним з найважливіших завдань соціально-економічного розвитку країни є побудова сприятливого інвестиційного клімату та підвищення інвестиційної привабливості регіонів. Інвестиційні ресурси обмежені, і задовольнити всю наявну потребу в них практично неможливо. Ця теза особливо актуальна в умовах фінансово-економічної кризи, коли інвестори, враховуючи різко збільшені ризики, ще більш ретельно оцінюють потенційні об'єкти інвестування. У зв'язку з цим країни зі сприятливими умовами для інвестиційної діяльності отримують конкурентну перевагу і можуть подолати спади світової економіки легше і швидше.

Інвестиційна діяльність важлива на всіх рівнях економіки, починаючи від діяльності фірми і закінчуючи регіональною і публічною політикою в даній сфері. На державному рівні продумана інвестиційна політика дає зросту національного виробництва і добробуту, стабільність і стійкість розвитку регіонів. На мікрорівні від інвестицій залежать активність у підприємницькій сфері, ефективність діяльності компаній і фірм в довгостроковій перспективі, а також забезпечення високих темпів їх розвитку і підвищення конкурентоспроможності [1].

На готовність інвестора здійснити вкладення великий вплив мають інвестиційна привабливість об'єкта інвестування, а також умови інвестування. Найчастіше інвестори оцінюють не інвестиційну привабливість, а інвестиційний клімат, причому ці два поняття не завжди розмежуються.

Інвестиції є одним з основних інструментів розширеного відтворення матеріальних цінностей. А якщо взяти до уваги той факт, що з кожним роком все більше збільшується потреба

в природних ресурсах і все менше стає доступних джерел цих ресурсів, то здійснення інвестиційної діяльності та впровадження інновацій, мабуть, єдиний вихід для підтримки нормально-го рівня життя населення та розширеного відтворення економіки в майбутньому [2].

Для України створення сприятливого інвестиційного клімату в країні, а також здійснення політики щодо залучення інвестицій є вкрай важливими. Сьогодні в Україні від ефективності інвестиційної політики залежать стан виробництва, положення і рівень технічної оснащеності основних фондів підприємств, можливості структурної перебудови економіки, вирішення соціальних і екологічних проблем, системи охорони здоров'я, транспортної системи та інших програмах як на рівні держави в цілому, так і на регіональному рівні.

Підготовку, організацію та проведення заходів з побудови сприятливого інвестиційного клімату необхідно починати з глибокого якісного і кількісного аналізу особливостей регіонального розвитку та врахування галузевої специфіки регіону. Специфічність розвитку окремих територій і регіонів нашої країни, їх неповторність внаслідок унікального географічного, економічного та природно-кліматичного положення унеможливають реалізацію заходів по шаблону, коли один і той же набір заходів реалізується на території всієї країни. Необхідно розробляти і реалізовувати програми індивідуально для кожного конкретного регіону з урахуванням історичного розвитку та економічного стану.

Несприятливий інвестиційний клімат в Україні, насамперед пов'язаний з високими ризиками в інвестиційній сфері насамперед обумовленими низькою теоретичною розробкою даного питання, особливо в частині вивчення специфіки регіональних інвестиційних ризиків і впливу регіональних факторів на якість інвестиційного середовища в регіоні.

Друга причина – недоступність кредитних ресурсів, пов'язана з високою вартістю обслуговування кредиту.

Третім фактором, який негативно впливає на розвиток інвестиційної сфери, є низький рівень розвитку інфраструктури. Низька розвиненість інфраструктури, за винятком великих міст, створює проблеми при реалізації багатьох інвестиційних проєктів, що в кінцевому рахунку збільшує загальні витрати і підвищує рівень ризику.

Однією з ключових проблем є корупція. По-перше, дана ситуація збільшує ступінь “непрозорості” вітчизняної інвестиційної сфери, по-друге, потенційні інвестори не розуміють умов своєї діяльності в тих чи інших регіонах. По-третє, найчастіше особи, які лобіюють ті чи інші інвестиційні проєкти, в той же час приймають і законодавчі ініціативи в економічній, фінансовій та інвестиційній сферах.

Все це в сукупності значно впливає на інвестиційну привабливість держави і гальмує можливе соціально-економічне зростання в Україні.

З метою розробки якісної інвестиційної стратегії розвитку соціально-економічного потенціалу країни і регіону необхідно підвищувати привабливість територій для інвесторів, перш за все в високотехнічних та інноваційних галузях. При цьому аналіз впливу регіональних факторів на розвиток інвестиційної привабливості та інвестиційного клімату в регіоні повинен проводитися в наступних напрямках.

1. З точки зору історичного розвитку території та її освоєння, а також якості та інтенсивності зв'язків з сусідніми територіями.

2. З точки зору рівня розвитку і галузевої специфікації регіону.

3. З точки зору наявності на території особливих економічних зон різного типу. Даний фактор набуває величезний вплив особливо в сфері реалізації інноваційних проєктів.

4. З точки зору перспективності розвитку території з урахуванням пріоритетів публічної політики в сфері соціально-економічного розвитку територій. Виходячи з обраних пріоритетів у державній політиці, більший позитивний ефект отримують території, які потрапляють в плани реалізації національних або регіональних проєктів.

Таким чином, на основі оцінки впливу регіональних факторів можлива побудова більш ефективної соціально-економічної політики, а також більш якісний розвиток інвестиційного середовища регіонів України.

Список використаних джерел

1. Степаненко С.В. Оцінка ефективності використання економічного потенціалу регіону та управління ним / Степаненко С.В. // Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/469>.
2. Казимирчук А.М. Економічний потенціал регіону: сутність, чинники впливу / Казимирчук А.М. // Режим доступу: conference.nuos.edu.ua.
3. Макаренко М.В. Управління економічним потенціалом регіону як основою формування конкурентних переваг регіону / Макаренко М.В. // АПЕ. – 2012. – № 4 (130). – С. 217–224.
4. Економічний потенціал регіону: пріоритети використання: Монографія / І.М. Школа, Т.М. Ореховська, І.Д. Козменко та ін.; За ред. І.М. Школи. – Чернівці, 2003. – 464 с.

Теона И. Мехришвили (Тбилиси, Грузия),
помощник Президента Международной Академии
социально-экономических наук, докторант факультета
инженерной экономики, медиатехнологий и социальных наук
Грузинского технического университета

Публичная политика в сфере высшего образования и необходимость творческого подхода к проблеме ее эффективной реализации

С учетом Европейской ориентации, в управлении сферой высшего образования за последние годы произошли существенные изменения, что требует творческого осмысления отмеченных перемен и дальнейшего совершенствования данной сферы, ибо без эффективного функционирования высшего образования и непосредственно связанного с ним науки, прогрессивное развитие общества и государства не представляется возможным.

Следовательно, эффективное государственное управление не представляется возможным без творческого подхода к решению проблем науки и высшего образования.

Актуальность решения проблемы эффективной подготовки высококвалифицированных специалистов в сфере высшего образования не вызывает сомнения, ибо без решения данной проблемы невозможно эффективное функционирование общества и государства.

Следовательно, в системе государственного управления особое внимание должно быть уделено решению проблем высшего образования на основе творческого развития науки.

Притом, в процессе государственного управления принципиально важно учесть необходимость решения проблемы эффективного сочетания централизма – централизованного управления со стороны государства, и самостоятельности в сфере высшего образования, вместо – либо чисто централизованного управления, либо же полной самостоятельности в управлении – применительно к сфере высшего образования, что невозможно и недопустимо.

В связи с проблемой эффективного сочетания централизма и самостоятельности, заслуживает особого внимания то, что в соответствии с Теорией дерегулирования экономики и общественной жизни, созданной профессором Анзором Кураташвили, правовое дерегулирование государством экономики и общественной жизни представляет собой одну из значимых форм государственного регулирования и государственного управления, так как и дерегулирование экономики и общественной жизни регулируется государством [1, с. 31; 2; 3; и др.].

Таким образом, принципиальное значение имеет решение проблемы наиболее эффективного государственного управления сферой высшего образования – как необходимого условия создания интеллектуального фундамента социально-экономического прогресса.

Принципиально важно исходить при этом из того, что, как отмечает профессор Альфред Кураташвили: “Творческое развитие науки – необходимая интеллектуальная основа эффективного функционирования общества, государства и человечества в целом.

Для решения вышеотмеченной проблемы принципиальное значение имеет создание условий, способствующих творческому развитию науки, ибо нередко создающиеся искусствен-